

¶ ferè omnes barbaras nationes in bello alias, alias in pace suo subiugauit imperio. Vnde D. Hieronymus qui eodem regnante Constantino natus, hoc felici Ecclesia potiebatur statu, tantam fidei dilatationem admiratus in epitaphio Nepotiani sic ait; Ante resurrectionem Christi notus tantum in Iudæa erat Deus, in Israel magnum nomen eius: nunc autem (Constantini scilicet Imperatoris tempore) passionem Christi ¶ resurrectionem eius, cunctarum gentium ¶ voces & litteræ sonant. Taceo de Hebræis, Græcis, & Latinis, quas nationes sua Crucis titulo Dominus dedicauit. Immortalem animam ¶ post dissolutionem corporis subsistentem, quod Pythagoras somniauit, Democritus non credidit, in consolationem damnationis suæ Socrates disputauit in carcere, Indus, Persa, Gothus, Aegyptius, philosophantur. Besorum feritas, & pellitorum turba populorum, qui mortuorum quondam in ferijs homines immolabant, stridorem suum in dulce crucis fregerunt melos: ¶ totius mundi una vox Christus est. Et rursus alibi ad Latam scribens inquit; Solitudinem patitur & in Urbe Gentilitas. Dij quondam nationum cum bubonibus & noctuis in solis culminibus remanserunt. Vexilla militum, crucis insignia sunt. Regum purpuras ¶ ardentes diadematum gemmas patibuli salutaris pictura condecorat. Iam & Aegyptius Serapis Christianus factus est. Marnas Gazæ luget inclusus, & euerisionem templi iugiter pertremiscit. De India, Perside, Aethiopia monachorum quotidie turmas suscipimus. Deposuit Phætras Armenius, Hunni psalterium discunt, Scythiæ frigora feruent calore fidei. Getarum rutilus & flauus exercitus Ecclesiarum circumfert tentoria, & ideo forsitan contra nos aqua pugnant acie, quia pari religione confidunt. Hac Diuus Hieronymus. Quibus verbis profectò quantum Ecclesia Christi regum presidio munita terram impleuerit, ¶ palmites